

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

В І С Н И К

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 3 (44)

Вінниця – 2023

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу

РІШЕННЯ

Національної ради України
з питань телебачення та радіомовлення
щодо реєстрації суб'єкта друкованих медіа
№ 967 від 28 вересня 2023 року
Журнал

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік

Мова видання: українська, англійська

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Дисемінація передового педагогічного досвіду
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року
- ❖ Проби пера
- ❖ Конкурси
- ❖ Рецензії

Номер затверджено на засіданні Вченої ради
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»
Протокол № 5 від 21 грудня 2023 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.;
відповідальний редактор: методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Мисліцька Н.А., д.філ.н. Войцехівська Н.К., к.філ.н., доц. Січкара С.А. (Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини), спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В.

Відповідальність за зміст статей несуть автори
Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу : Випуск 3(44) /за заг. ред. К.Ф. Войцехівського. Вінниця : Твори, 2023. 162с.

ЗМІСТ

КАШОЇД АНАСТАСІЯ, Особливості застосування редакційних засад при висвітленні військових конфліктів	5
БУГА ОКСАНА, Як уберегтися від лабетів фабрик наукових публікацій.....	7

ЛАБОРАТОРІЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ТА КРЕАТИВНОЇ ПЕДАГОГІКИ

ВОЙЦЕХІВСЬКИЙ КОСТЯНТИН, МИСЛИЦЬКА НАТАЛІЯ, Використання можливостей сучасного освітнього інформаційного простору для підвищення мотивації до навчання фізики здобувачів освіти педагогічних коледжів	12
БУРАЧЕВСЬКА ЛЮБОВ, Креативність як основний компонент творчої особистості викладача мистецьких дисциплін	17
МЕЛЬНИК АЛІНА, Хорове мистецтво як ефективний засіб формування духовно-естетичної культури молоді.....	22
СВЕРЛОВИЧ ВАЛЕНТИНА, НАДКЕРНИЧНА ЛЮБОВ, Актуальні питання сучасної педагогічної освіти: професійна діяльність в інклюзивному середовищі закладів освіти (з досвіду роботи)	25
ФЕДЧИШИНА ТЕТЯНА, Траєкторія вдосконалення професійних компетентностей здобувачів фахової передвищої освіти в умовах сьогодення.....	31

НАУКОВО-МЕТОДИЧНА ЛАБОРАТОРІЯ ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ

ВОЛИНЕЦЬ ТЕТЯНА, Сучасні аспекти валеологічного виховання молоді.....	36
ЖУПАНОВА ОЛЕНА, МИХАЛЬЧУК ОЛЕСЯ, Використання автентичних відеоресурсів ted talks для удосконалення іншомовної комунікативної компетентності студентів-філологів.....	38
ІСКРА СВІТЛАНА, Організація дистанційного навчання на заняттях з постановки голосу: особливості, проблеми, шляхи вдосконалення.....	44
КАЗЬМИРИШЕНА-ФАЙДЕНКО ОЛЕСЯ, Тренінгові технології як умова формування комунікативних компетентностей майбутніх педагогів	49
МАШТАЛЯР ЙОСИП, Дистанційне навчання як один із засобів вокально-педагогічної діяльності майбутнього вчителя музичного мистецтва.....	52
ХАРЖЕВСЬКА Т. М., Використання творчості Мирослава Скорика у національно-патріотичному вихованні школярів	57
НІКУЛІНА А. О., Web-технології як інструмент ефективного засобу навчання на уроках мистецтва в закладах загальної середньої освіти	60
ОБОДЯНСЬКА ІЛІНА, Поєднання навчального та виховного компонентів на уроках англійської мови	64
ЛУЦИНКЕВИЧ ЛЮДМИЛА, Формування професійних компетентностей майбутніх вчителів початкової школи на засадах діяльнісного підходу	66
МАЙДАНЮК НАДІЯ, Національно-патріотичне виховання здобувачів середньої освіти як основа формування полікультурної компетентності	71
ДОВГАЛЮК СВІТЛАНА, Особливості формування національної ідентичності здобувачів освіти в умовах сьогодення	75
ЛЕЛЯК ЛЮДМИЛА, ТЕТЕРИН КОСТЯНТИН, Пріоритетні напрямки підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання.....	79

ДИСЕМІНАЦІЯ ПЕРЕДОВОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ДОСВІДУ

ГАВРИЛЮК ОКСАНА, ТВЕРДОХЛІБ НАТАЛІЯ, Хоровий спів як засіб музично-естетичного-виховання молоді: досвід художньо-творчої діяльності народної хорової капели «Mіx Voices»	83
МЕЛЬНИК ГАЛИНА, Формування диригентської техніки студентів в процесі фахової підготовки.....	87
МАРЦЕНЮК ОЛЕНА, РУДА ТЕТЯНА, Майстерність укладання робочих зошитів з української мови та літератури (вивчення досвіду викладачів кафедри української філології КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж» Лесі Ненчинської та Юлії Романухи).....	96
ТОКАР ЛЮБОВ, СОРОЧАН МАРИНА, Підготовка майбутніх вихователів до професійної діяльності в умовах інклюзивного навчання у закладах дошкільної освіти.....	101
МАЗУРКЕВИЧ ВІРА, Якісна підготовка до НМТ/ЗНО – запорука успішного вступу до закладу вищої освіти (вивчення досвіду викладача суспільних дисциплін Стасенко Анни КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»).....	106

ВІДОМІ ІМЕНЯ

ВАЦАК КРИСТІНА, Образ видатного філософа й письменника Григорія Сковороди в українській прозі.....	108
КІСЕЛЬОВ ДМИТРО, Бернард Шоу: «Кандида» і «Пігмаліон». Проблематика і художній зміст.....	113
КОНІЧЕК ТЕТЯНА, НЕНЧИНСЬКА ЛЕСЯ, РОМАНУХА ЮЛІЯ, «Він був сином мужика – і став володарем у царстві духа» : до 210 річниці від дня народження Т. Г. Шевченка. Усний журнал на допомогу вчителю-словеснику.....	118
ЯКОВЕНКО ТЕТЯНА, МАЙДАНЮК НАДІЯ, Співвідношення історичної та художньої правди в повісті Юрія Мушкетика «Семен Палій».....	123
ЧЕРЕВКО ВІКТОР, А.Ф.Завальнюк. Музей подільського Баха	128

ЛАБОРАТОРІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ПІА ПРОФЕСІЙНОГО САМОРОЗВИТКУ ПЕДАГОГА

ТУРЛЮК СВІТЛАНА, РОМАНУХА ЮЛІЯ, Сценарій ВСЕУКРАЇНСЬКОГО УРОКУ 2023-2024 н. Р. #максимально_ коледж ний	130
МИХАЛЬОВА ЛАРИСА, До питання про підготовку до зовнішнього незалежного оцінювання з біології.....	135
ДИМІНСЬКА ВАЛЕНТИНА, ПЕКУРАРУ ЛЮДМИЛА, У світі джазу	136
РУБАН ВАЛЕРІЙ, Захисти себе сам!	142
КЛИМЕНКО ОЛЬГА, Організація проектної діяльності у закладі дошкільної освіти.....	149
ФЕДОРЕНКО ОЛЬГА, Методично-дидактичні принципи у викладанні німецької мови.....	152

ПРОБИ ПЕРЯ

ОБЕРТИНСЬКА ДАР'Я, Поезія.....	156
ХАБУДА КАРІНА, Марійкина весна	157
ВИМОГИ до підготовки науково-методичних статей Збірника «ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу»	162

використання ефективних педагогічних технологій, за допомогою яких не просто поповнювали б свої знання та вміння, а й розвивали б такі якості, як пізнавальна активність, самостійність, уміння здобувати знання, творчо виконувати завдання» [2, с. 18]. Варто проводити паралелі із життям, влаштовувати тематичні екскурсії, організовувати зустрічі з військовими та громадськими діячами нашої держави, прищеплювати любов до України, звичаїв, традицій, бо сучасна молодь, на жаль, не завжди цікавиться цим, а наша нація втрачає свою міць та силу, тому ми повинні залишити гідних нащадків, які прославлять нашу країну на весь світ.

Висновки. Отже, однією з головних цілей уроків української літератури є формування

національно-патріотичних цінностей сучасної молоді. Для цього потрібно побудувати ефективну та різнопланову систему педагогічної та методичної роботи. Дуже важливо використовувати міжпредметні зв'язки з історією України, культурологією, філософією, соціологією, що допоможе встановлювати паралелі між минулим і сучасністю, відкривати істини, як влаштований людський світ, як формується суспільство.

Патріотичне виховання учнів повинне базуватися на інноваційних підходах та індивідуалізації навчання, що забезпечить врахування вікових особливостей, можливостей та уподобань кожного учня, а також має бути прогнозованим і зорієнтованим на виконання основних завдань сучасної галузі освіти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Вакуленко В. Виховання національно-патріотичних цінностей на уроках літератури. URL: https://library.vspu.net/bitstream/handle/123456789/6584/metod_poshur%20%e2%84 (дата звернення: 04.10.2023)
2. Заболотний В. В. Навчаймо дитину знаходити істину. *Дивослово*. 2006. № 9. С. 17
3. Керницька Т. В. Виховання національно-патріотичних цінностей – пріоритетне завдання виховної системи ПТНЗ. *Методичні рекомендації*. URL: https://4vpup.org.ua/download/metod_prob/vikh_patriot_tsin.pdf (дата звернення: 04.10.2023)
4. Матяшук В. Сучасне патріотичне виховання в школах України. Тернопіль : Мандрівець, 2014. 384 с.
5. Про затвердження Концепції національно-патріотичного виховання дітей і молоді, Заходів щодо реалізації Концепції національно-патріотичного виховання дітей і молоді та методичних рекомендацій щодо національно-патріотичного виховання у загальноосвітніх навчальних закладах. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0641729-15#Text> (дата звернення: 04.10.2023)

*Стаття надійшла до редакції
18 жовтня 2023*

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

УДК 378:37.015.31:172.15

ДОВГАЛЮК СВІТЛАНА

*вихователь гуртожитку Комунального закладу вищої освіти
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»*

Постановка проблеми. З часів проголошення незалежності України питання національної ідентичності стало вагомим чинником соціальних, політичних та

культурних процесів. Дослідження феномену усвідомлення національної ідентичності набуває сьогодні особливої уваги. Адже війна ставить нашу країну все далі перед новими

викликами. Питання ідентичності українського народу гостро постало ще у 2014 році, а з початком повномасштабного вторгнення російських військ на територію України – 24 лютого 2022 року, набуло ще більш резонансного значення. Кожен з нас глибоко, твердо, щиро та ще більш переконливо не лише для себе, а й для всього світу усвідомив та показав приналежність себе до української нації, став ще з більшою гордістю відчувати себе українцем та носити величне звання «українець». Але попри все сьогодні українці не залежно від віку знову змушені відповідати на запитання, у чому суть української ідентичності. Або, інакше кажучи, за якими ознаками можна зрозуміти, що людина є українцем, україною? Чи це лише все-таки традиційні критерії – мова, символіка, певні звичаї та традиції? Чи достатньо цього зараз?

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблему ідентичності з давніх-давен досліджувало та вивчало чимало філософів, істориків, науковців, політиків. Дане питання почалося вивчатись ще за часів античності (Парменід, Арістотель, Платон, Плітон). Але варто зауважити, що «ідентичність», по суті, стає важливою філософською та науковою проблемою тільки в XX столітті. Для розгляду даної проблеми особливе значення мають роботи, присвячені дослідженню сучасного суспільства, таких вчених:

Є. Кислякова, В. Котигоренка, В. Соломіна, О. Удод, М. Юрій та інших. Особливості ментальних властивостей досліджені в працях О. Кривицької, С. Кульчицького, І. Поліщук, О. Шморгун, М. Шегута, О. Рудакевич, О. Грицай та інших. Психологічний компонент гібридної війни глибоко досліджений у працях Д. Волкогонова, С. Зелінського, О. Караяні, В. Крисько, В. Лепського, В. Лісичкіна, А. Морозова, В. Прокоф'єва.

Мета дослідження. Проаналізувати шляхи формування та становлення української національної ідентичності здобувачів освіти в умовах сьогодення. Визначити які зміни відбулись у світогляді молоді з початку російсько-української війни.

Виклад основного матеріалу. Досліджуючи питання ідентичності, необхідно враховувати історичні особливості нашого народу та погляди сучасних науковців-філософів, що ґрунтують свої праці на дослідженні питання народного світогляду та української ідентичності.

Відомий сучасний політолог О. Доній стверджує, що ідентичність бере свій початок із слабкості людської натури. Людина не могла вижити одна в природі, тому вимушена була вести колективне життя. Таким чином, сформувалася перша колективна ідентичність. Згодом вже з'явилася своя мова та культура. Поки існує людство, ідентичність не є сформованою та завершеною. Вона перебуває в постійній зміні. Це безперервний процес трансформації ідеології. Ідентичність ніколи не є завершеною: поки існують люди, які її сповідують, вона перебуває в постійній зміні, додаванні або відчуженні окремих частин [1].

Поняття ідентичності стоїть поруч із поняттям світогляду у праці відомого філософа І. Мірчука «Світогляд українського народу», де він виділив ключові риси українського світосприйняття. Він розглядав Україну як культурне пограниччя між Заходом і Сходом, і вважав, що український світогляд має риси і західного, і східного світосприйняття. Тому у сприйнятті світу українцями філософ вбачав, окрім проявів національної вдачі, риси одночасно західного і східного світоглядів.

І. Мірчук вбачав українців як націю з індивідуалістичною настановою – *індивідуалізм*, де особиста свобода та самодостатність важливі. Ця риса виходить з європейської традиції та призводить до опору владі та обмеженню прав особи, навіть у громадських інтересах. *Зв'язок із землею*. Українці мають глибокий зв'язок із природою, землею та своєю місцевістю. Ця інтимна сполука з природою впливає на їхнє духовне життя та сприйняття світу. *Ідеалізм та емоційність*. В українців переважають суб'єктивні уявлення, почуття та воля над розумом. Це призводить до чутливості, емоційності, релігійності та схильності до

ідеалізації. Підозрілість до підпорядкування та колективізму. Українці не сприймають легко будь-яке підпорядкування особи чи обмеження її прав, навіть якщо це на користь громадських інтересів.[2]

І. Мірчук застерігає, що ці риси, хоча і привабливі, можуть мати негативний вплив на історію нації, особливо в умовах надмірного ідеалізму, відсутності авторитету, індивідуалізму, що відкидає традицію, та переваги чуттєвості над розумом.

Отже, світогляд українського народу, за словами філософа Івана Мірчука, відзначається індивідуалізмом, зв'язком із землею, ідеалізмом та підозрілістю до підпорядкування, і ці риси можуть мати значущий вплив на історичну долю українського народу.

Поняття «національна ідентичність» тісно пов'язане з трактуванням поняття «нація». Згідно з теорією політичної нації, національна єдність постає на основі усвідомлення громадянами своєї спільності не лише на основі етнічної, культурної, географічної спорідненості, а передусім у площині державотворення. За визначенням, яке пропонує «Енциклопедія Сучасної України», національна ідентичність – це усвідомлена приналежність до національної спільноти на основі стійкого емоційного зв'язку, що виникає в результаті сформованої системи уявлень щодо традицій, культури, мови, політики, а також прийняття групових норм і цінностей [3]. Національна ідентичність виникає на основі осмислення людиною своєї спорідненості зі спільнотою співвітчизників, які є колом однодумців, згуртованих у часах та просторах світової історії, набуття взаємозв'язків із ними, прийняття власної поведінки, інтересів нації та утвердження духовних та гуманістичних цінностей. Формування національної ідентичності починається на основі усвідомлення родинних зв'язків, а продовжується прийняттям власної причетності до споріднених по духу людей, які мають спільну історію та прагнуть пліч-о-пліч будувати майбутнє. Становлення національної ідентичності особистості неодмінно тісно

пов'язане із формуванням її політичної та громадянської свідомості. Важливим чинником формування національної ідентичності є соціалізація особистості в процесі здобуття освіти та формування базових знань про історію появи нації та суспільно-історичні умови, у яких вона розвивається нині.

Українська нація – це багатоскладова спільнота, безумовно, з етноукраїнським осердям. Людина належить до цієї спільноти саме як до нації не за ознакою етнічного походження чи місця народження, і навіть не за ознакою українського громадянства чи переважної мови спілкування. До української нації належать ті, для кого життєво важливими цінностями є державна незалежність України, патріотизм і почуття гордості за належність до спільноти українських громадян, повага до самобутньої української культури й української державної мови.

Українськість визначається, перш за все, тим, як людина сприймає Україну, як діє по відношенню до неї, до її громадян. Здається, що не один з нас запитував себе: чи я теперішній є тією самою людиною, яка була кілька років тому? Переконана, що кожен піймав себе на думці, що наш світогляд зазнав кардинальних змін у відношенні до нашої країни, до людей, які в ній живуть. З лютого 2022 року ми стали іншими. Ми – українці, але ми не ті, що були до початку війни.

Впродовж десятиліть нам нав'язували певне бачення самих себе, прищеплювали комплекс меншовартості, свідомо спотворювали нашу історію, загарбуючи наші території, знищували українську мову. Широку та багатогранну палітру культури України знищує та знебарвлює імперська машина і до тепер, перетворюючи її на «шароварщину», нав'язуючи нам російські наративи.

Століттями українці консолидувалися, крокуючи до незалежності та протистояли імперії. Від 1991 року ситуація поступово змінюється на краще, але, на жаль, у питанні національної ідентичності досі немає єдності.

Саме тому наша нація й у зоні ризику стороннього впливу та маніпуляцій,

мета яких – підлив суверенітету України. У зв'язку з цим нам потрібно зрозуміти, відчуті нашу єдність у різноманітні, бажання навчитися чути іншого. Ми усі різні, та у цьому і є наша сила. Українці зі сходу, заходу, півночі, півдня – різні. І це нормально. Важливо сконцентруватися не на тому, що нас відрізняє, а на тому, що нас об'єднує. Перед усім нас згуртовує постійне прагнення свободи і незалежності, минуле, спільна історія, культурна спадщина, а головне – майбутнє, що залежить від наших сьогоднішніх рішень та дій. Усі ми маємо різні погляди, але Україна – єдина.

Не варто забувати і про те, що етнічний білорус, єврей чи поляк також може бути громадянським українцем. Українці різного етнічного походження захищають сьогодні нас на фронті, борються з ворогом і в тилу. На жаль, є чимало етнічних «українців», які стали колаборантами, навідниками ворожої артилерії... До української нації як громадянської спільноти, об'єднаної спільними цінностями, вони не мають жодного відношення.

Втім, сьогодні, саме молоді українці чинять чи не найбільший опір російському окупантові. Про це зазначає Мері Дракман у черговому Atlantic Council, наголошуючи на шокуючій та вражаючій світ стійкості української нації, яка утверджується, зміцнює свою ідентичність, зосереджену на принципах свободи та демократії. Покоління українців, народжене у вільній Україні, було чи не найактивнішим учасником Помаранчевої революції, Революції гідності. Саме студенти провідних українських університетів вийшли на Євромайдани услід за прокремлівським урядовим рішенням відмовитися від вступу до ЄС.

І тепер, коли росія прагне знищити Україну, наша молодь знову в епіцентрі боротьби за майбутнє своєї країни. Молоде покоління українців, народжене після розпаду СРСР, веде позитивні зміни на багатьох напрямках, включаючи Збройні сили України, добровільний рух, волонтерство, будуючи відповідальне та усвідомлене громадянське

суспільство. Саме молоді українці відіграють вирішальну роль у консолідації громадян та зміцненні почуття національної ідентичності, активно заглиблюючись в питання історії та культури свого народу, відшуковуючи ті особливі риси, що відрізняють українців від інших націй. Наші захисники та захисниці щодня героїчно віддають своє життя за свободу та незалежність своєї держави, відстоюючи право на світле майбутнє в єдиній, вільній Україні.

Проведені нами діагностичні дослідження (анкетування, експрес-опитування, тестування), з метою визначення яких все-таки змін зазнав світогляд учасників освітнього процесу в умовах сьогодення. Як події, що відбуваються сьогодні вплинули на формування їх власної національної ідентичності.

У нашому навчальному закладі навчається молодь з різних куточків України. Багатьом з них довелося тікати від війни, залишаючи свої рідні домівки на окупованих територіях, дорогі серцю місця, своїх рідних. Деякі з них зізнаються, як вони сумують за рідною стороною, як боляче усвідомлювати те, що не зможуть повернутися додому більше ніколи, бо повертатись уже нікуди, будинки знищені. А тут, у нас, на Вінниччині, вони досі себе почувають не як удома, а в гостях.

Молодь зізнається, що до початку повномасштабного вторгнення рф в Україну, слухали російську музику, споживали переважно російський контент, слідували за російськими блогерами, писали пости та вірші, спілкувалися та переписувалися нерідко російською мовою. Адже у колі однолітків спілкуватися українською було дещо принизливо, не модно.

Після початку війни переважна більшість студентської молоді принципово та свідомо змінили свою думку щодо мовного питання. Перестали споживати російськомовний контент, розмовляти ворожою мовою чи слухати їх музику. Їм стало огидне все російське. Натомість, почалась популяризація та розквіт україномовного контенту в соціальних мережах, фільмах та серіалах,

музиці, книгах. Наразі споживач має широкий вибір контенту українською мовою і робить свій вибір свідомо, розуміючи необхідність підтримки наших авторів та контент-мейкерів. Це і є частиною визнання своєї української національної ідентичності, процес прийняття власної культури та примноження її новими традиціями.

Висновки. Отже, одним із головних завдань сучасного педагога є виховання патріотизму та інтернаціоналізму підростаючого покоління. Це не лише виховання любові до своєї батьківщини, відданості своєму народові, гордості за нього, прагнення продовжувати та збагачувати загальнолюдські і національні морально-духовні цінності, а й поважного ставлення і до інших народів, їх історії, культури, традицій, мови, прагнення до

взаємодопомоги. Це особливо актуально, коли український народ буде демократичну державу, громадянами якої є представники багатьох національностей.

Існування та процвітання України як держави, неможливе без загального усвідомлення нами своєї громадянської та національної ідентичності. Відчуття належності відбувається через мову, збереження звичаїв та традицій, історичних та духовних цінностей свого народу. Пошук та збереження власної ідентичності є актуальним не лише для України, а й для всіх націй і країн. Ідентичність – це не лише мова, якою ти розмовляєш, це те, з чим можна йти у краще майбутнє, шукаючи у світі всі можливості, які допомагатимуть Україні та українському народу стати величним у всьому світі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Доній О. Ідентичність: як зрозуміти, що я - українець? URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/ukrayinska-natsia/31951984.html>
2. Мірчук І. Світогляд українського народу. URL: http://aleph.ukma.kiev.ua/recs_publish/KMA01/87/98/20/00/KMA01.000228798.html
3. Стегній О. І. Національна ідентичність. Енциклопедія Сучасної України: URL: https://esu.com.ua/search_articles.php?id=71062
4. Кириленко К. М. Формування української ідентичності в процесі викладання курсу «Філософія» в закладі вищої освіти за умов воєнного стану. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2022. № 3. С. 10–15.
5. Степико М. Т. Українська ідентичність: феномен і засади формування: монографія. Київ: НІСД, 2011. 336 с.
6. Стражний О. С. Український менталітет: Ілюзії. Міфи. Реальність. Київ: «Книга», 2008. 368 с.

Стаття надійшла до редакції
11 листопада 2023

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

УДК:378.011.3–051:796

ЛЕЛЯК ЛЮДМИЛА

голова циклової комісії викладачів фізичної культури та спортивних дисциплін,

ТЕТЕРИН КОСТЯНТИН

спеціаліст вищої категорії, викладач-методист

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Abstract. The work is devoted to the study of implementation of priority directions of future professional activity of students.

An important component of the training of physical education teachers is the formation of skills to cultivate children's interest and habit of systematic physical education, the need for physical